

Euroopan yhteisöjen virallinen lehti

ISSN 1024-302X

C 297

40. vuosikerta

29. syyskuuta 1997

Tiedonantoja ja ilmoituksia

Suomenkielinen laitos

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I <i>Tiedonantoja</i>	
	Neuvosto	
97/C 297/01	Neuvoston 22 päivänä heinäkuuta 1997 Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 189 b artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 34/97 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi erityisravinnoiksi tarkoitettuja elintarvikkeita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annettun direktiivin 89/398/ETY muuttamisesta	1
97/C 297/02	Neuvoston 24 päivänä heinäkuuta 1997 Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 189 b artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 35/97 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi asianajajan ammatin pysyvän harjoittamisen helpottamisesta muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa ammatillinen pätevyys on hankittu	6

I

(Tiedonantoja)

NEUVOSTO

Neuvoston 22 päivänä heinäkuuta 1997 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 34/97

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/.../EY antamiseksi erityisravinnoksi tarkoitettuja elintarvikkeita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin 89/398/ETY muuttamisesta

(97/C 297/01)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 100 a artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 189 b artiklassa määrättyä menettelyä⁽³⁾,

sekä katsovat, että

direktiivin 89/398/ETY⁽⁴⁾ 4 artiklassa säädetään, että erityiset liitteessä I mainittuihin elintarvikkeiden ryhmiin sovellettavat säännökset annetaan erityisdirektiiveillä,

tähän mennessä tällaiset erityisdirektiivit on annettu äidinmaidonkorvikkeista ja vieroitusvalmisteista⁽⁵⁾, imeväisille ja pikkulapsille tarkoitetuista viljapohjaisista valmisruoista ja muista lastenruoista⁽⁶⁾ sekä laihdutukseen tarkoitetuista vähäenergisistä elintarvikkeista⁽⁷⁾; on kansanterveyteen liittyviä syitä antaa direktiivin 89/398/ETY 4 artiklan mukaisesti direktiivin liitteessä I tarkoitettuja erityisiin lääkinnällisiin tarkoituksiin valmistettuja ruokavaliotavalmisteita sekä erityisesti urheilijoille erittäin voimakkaan lihaspennistuksen aiheuttamaa kulutusta korvaamaan tarkoitettuja elintarvikkeita koskevia erityissäännöksiä,

vähänatriumisia elintarvikkeita, joihin luetaan myös ruokavaliosuolat, joissa ei ole lainkaan natriumia tai on sitä vain vähän, sekä gluteenittomia elintarvikkeita voidaan tyydyttävästi saattaa markkinoille ja niitä voidaan virallisesti valvoa tehokkaasti direktiivin 89/398/ETY nykyisten yleissäännösten perusteella, edellyttäen, että tuotteiden erityisravitsemuksellisia ominaisuuksia kuvaavien eräiden käsitteiden käytölle määritellään edellytykset,

⁽¹⁾ EYVL C 108, 16.4.1994, s. 17 ja EYVL C 35, 8.2.1996, s. 17.

⁽²⁾ EYVL C 388, 31.12.1994, s. 1.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 11. lokakuuta 1995 (EYVL C 287, 30.10.1995, s. 108), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu 22 päivänä heinäkuuta 1997 ja Euroopan parlamentin päätös tehty (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL L 186, 30.6.1989, s. 27, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 96/84/EY (EYVL L 48, 9.2.1997, s. 20).

⁽⁵⁾ Komission direktiivi 91/321/ETY, annettu 14 päivänä toukokuuta 1991, äidinmaidonkorvikkeista ja vieroitusvalmisteista (EYVL L 175, 4.7.1991, s. 35), direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 96/4/EY (EYVL L 49, 28.2.1996, s. 12).

⁽⁶⁾ Komission direktiivi 96/5/EY, annettu 16 päivänä helmikuuta 1996, imeväisille ja pikkulapsille tarkoitetuista viljapohjaisista valmisruoista ja muista lastenruoista (EYVL L 49, 28.2.1996, s. 17).

⁽⁷⁾ Komission direktiivi 96/8/EY, annettu 26 päivänä helmikuuta 1996, laihdutukseen tarkoitetuista vähäenergisistä elintarvikkeista (EYVL L 55, 6.3.1996, s. 22).

kyseisten ryhmien poistaminen direktiivin 89/398/ETY liitteestä I palvelisi pyrkimystä välttää tarpeettoman yksityiskohtaista lainsäädäntöä,

ei ole selvää, onko riittävää perustetta antaa direktiivin 89/398/ETY liitteen I 9 kohdassa mainittua ryhmää, eli hiilihydraattiaineenvaihdunnan häiriöistä (diabetes) kärsiville henkilöille tarkoitettujen elintarvikkeiden ryhmää, koskevia erityissäännöksiä,

tästä syystä olisi kuultava muun muassa elintarvikealan tiedekomiteaa ennen lopullisen päätöksen tekemistä asiasta, ja

on edelleen mahdollista yhdenmukaistaa yhteisön tasolla muihin erityisravinnoksi tarkoitettuihin elintarvikkeiden ryhmiin sovellettavia sääntöjä kuluttajansuojelun ja tällaisten elintarvikkeiden vapaan liikkuvuuden edistämiseksi,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiiviä 89/398/ETY/ seuraavasti:

1. Lisätään direktiiviin 89/398/ETY artikkelit seuraavasti:

"4 a artikla

Säännöt niiden käsitteiden käytöstä, jotka koskevat

— natrium- tai suolapitoisuuden (natriumkloridin, ruokasuolan) vähentämistä tai puuttumista ja

— gluteenittomuutta

ja joita saadaan käyttää kuvaamaan 1 artiklassa tarkoitettuja tuotteita, annetaan 13 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

4 b artikla

Kuultuaan elintarvikealan tiedekomiteaa komissio esittää viimeistään (*) Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen hiilihydraattiaineenvaihdunnan häiriöistä (diabetes) kärsiville henkilöille tarkoitettuja elintarvikkeita koskevien erityissäännösten suotavuudesta.

Kertomuksessa tehtyjen päätelmien perusteella komissio joko valmistelee 13 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti asianomaiset erityissäännökset tai esittää perustamissopimuksen 100 a artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti asianmukaiset ehdotukset tämän direktiivin muuttamiseksi."

(*) Kolmen vuoden kuluttua siitä päivästä, jona tämä direktiivi julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

2. Korvataan 9 artiklan 5 kohta seuraavalla:

"5. Viimeistään...(*) ja tämän jälkeen joka kolmas vuosi komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän artiklan täytäntöönpanosta."

3. Korvataan liite I seuraavasti:

"LIITE I

— Erityisravinnoksi tarkoitettujen elintarvikkeiden ryhmät, joiden osalta erityissäännökset annetaan erityisdirektiiveissä⁽¹⁾:

1. Äidinmaidonkorvikkeet ja vieroitusvalmisteet
2. Imeväisille ja pikkulapsille tarkoitetut viljapohjaiset valmisruoat ja muut lastenruoat
3. Laihdutukseen tarkoitetut vähäenergisäiset elintarvikkeet
4. Erityisiin lääkinnällisiin tarkoituksiin tarkoitettua ruokavaliovalmisteet
5. Elintarvikkeet, jotka on tarkoitettu erityisesti urheilijoille korvaamaan erittäin voimakkaan lihasponnistuksen aiheuttamaa kulutusta

— Erityisravinnoksi tarkoitettujen elintarvikkeiden ryhmät, joita koskevat erityissäännökset annetaan erityisdirektiiveissä⁽¹⁾ 4 b artiklassa kuvatus menettelyn tulosten pohjalta:

6. Hiilihydraattiaineenvaihdunnan häiriöistä (diabetes) kärsiville henkilöille tarkoitettua elintarvikkeet.

⁽¹⁾ Katsotaan, että direktiivi ei koske niitä tuotteita, jotka direktiiviä tiedoksi annettaessa ovat jo markkinoilla."

2 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään...(**). Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Kyseisiä määräyksiä on sovellettava siten, että

- tämän direktiivin mukaisten tuotteiden kauppa sallitaan...mennessä(**) ja
- kielletään sellaisten tuotteiden kauppa, jotka eivät ole tämän direktiivin mukaisia, ...mennessä(***)

(*) Kolmen vuoden kuluttua siitä päivästä, jona tämä direktiivi julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

(**) 12 kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona tämä direktiivi julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

(***) 18 kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona tämä direktiivi julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty ...

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan sinä päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

NEUVOSTON PERUSTELUT

I. JOHDANTO

1. Komissio esitti 6 päivänä huhtikuuta 1994⁽¹⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 100 a artiklaan perustuvan ehdotuksen direktiiviksi erityisravinnoksi tarkoitettuja elintarvikkeita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä.
2. Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa 11 päivänä lokakuuta 1995⁽²⁾ ja talous- ja sosiaalikomitea omansa 6 päivänä heinäkuuta 1994⁽³⁾.
3. Komissio toimitti 29 päivänä tammikuuta 1996⁽⁴⁾ neuvoston käsiteltäväksi muutetun ehdotuksensa.
4. Neuvosto vahvisti 22 päivänä heinäkuuta 1997 yhteisen kantansa perustamissopimuksen 189 b artiklan mukaisesti.

II. TAVOITTEET

Ottaen huomioon Edinburghissa 11 ja 12 päivänä joulukuuta 1992 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmät tiettyjen liian yksityiskohtaisina pidettyjen direktiivien yksinkertaistamiseksi sekä direktiivin antamisen jälkeen saadut kokemukset komissio on muutetussa ehdotuksessaan esittänyt pääosin, että niiden elintarvikeryhmien määrä, joiden osalta on annettava erityisravinnoksi tarkoitettuja elintarvikkeita koskevia erityisdirektiivejä, rajoitettaisiin viiteen. Komissio on lisäksi säätänyt erityisravitsemuksellisia ominaisuuksia kuvaavien tiettyjen käsitteiden käyttöä koskevista säännöistä.

III. YHTEISEN KANNAN ERITTELY

1. Neuvosto on käsitellyt kyseistä ehdotusta kolmen vuoden ajan ja yleisesti ottaen tekstiä on käsittelyn aikana muokattu melkoisesti.

Neuvosto on komission kannasta poiketen muodostanut yhteisen kantansa ottaen monessa kohdin huomioon Euroopan parlamentin esittämät ehdotukset ja huolenaiheet.

2. Neuvosto on siten hyväksynyt tarkistuksen 4 (uusi johdanto-osan kappale), jossa todetaan, että kansallisten säännösten yhdenmukaistamisen tarkoituksena on toisaalta kuluttajansuojelu ja toisaalta vapaan liikkuvuuden edistäminen (tämän tarkistuksen hyväksyi myös komissio).

3. Tarkistusten 15 ja 16 osalta (liite I) neuvosto on hyväksynyt vain seuraavat neljä elintarvikeryhmää:

- äidinmaidonkorvikkeet ja vieroitusvalmisteet
- imeväsille ja pikkulapsille tarkoitettut viljapohjaiset valmisruoat ja muut lastenruoat
- laihdutukseen tarkoitettut vähäenergiset elintarvikkeet
- erityisiin lääkinnällisiin tarkoituksiin tarkoitettut ruokavaliovalmisteet.

⁽¹⁾ EYVL C 108, 16.4.1994, s. 17.

⁽²⁾ EYVL C 287, 30.10.1995, s. 104.

⁽³⁾ EYVL C 388, 31.12.1994, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL C 35, 8.2.1996, s. 17.

4. Neuvosto ei näin ollen ole voinut hyväksyä tarkistusta 18 (komission osittain hyväksymä) eikä ilman numeroa olevaa tarkistusta (jota komissio ei hyväksynyt), jotka koskevat seuraavia elintarvikeryhmiä:

- hiilihydraattiaineenvaihdunnan häiriöistä (diabetes) kärsiville henkilöille tarkoitettut elintarvikkeet
- gluteenittomat elintarvikkeet.

Diabeetikoille tarkoitettuja elintarvikkeita koskevan elintarvikeryhmän (komission hyväksymä) osalta neuvosto on suurelta osin ottanut huomioon Euroopan parlamentin ilmaiseman huolen ja pyytänyt komissiota esittämään elintarvikealan tiedekomiteaa kuultuaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tarpeesta antaa diabeetikoille tarkoitettuja elintarvikkeita koskevia erityissäännöksiä.

Kertomuksessa tehtyjen päätelmien perusteella komissio voi joko ehdottaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kyseisen liitteessä olevan ryhmän poistamista tai antaa erityisdirektiivin sääntelymenettelyn mukaisesti.

Gluteenittomien elintarvikkeiden ryhmän osalta neuvosto on ottanut huomioon tavoitteena olevan yhteisön lainsäädännön yksinkertaistamisen eikä ole hyväksynyt tällaista ryhmää (kyseistä osaa komissio ei ollut hyväksynyt). Neuvosto on kuitenkin ottanut huomioon osan Euroopan parlamentin esittämistä toivomuksista ja antanut gluteenittomien ja vähänatriumisien elintarvikkeiden osalta pakkausmerkintöjä koskevia erityissäännöksiä (4 a artikla) (tarkistus 17, komission periaatteessa hyväksymä ja neuvoston periaatteessa osittain hyväksymä).

5. Kuluttajansuojanäkökohdat huomioon ottaen neuvosto on kuitenkin lisännyt sellaisten elintarvikkeiden ryhmän, jotka on tarkoitettu erityisesti urheilijoille korvaamaan erittäin voimakkaan lihasponnistuksen aiheuttamaa kulutusta.
6. Neuvosto saattoi hyväksyä periaatteessa niiden tarkistusten sisällön, jotka liittyvät vahingollisten aineiden käytön estämiseen pikkulapsille tarkoitetuissa elintarvikkeissa (tarkistukset 9, 10 sekä 15 ja 16 osittain). Koska elintarvikkeiden torjunta-ainejäämät on jo vahvistettu erityissäännöksillä, neuvosto ei katso aiheelliseksi viitata niihin tässä direktiivissä (komissio ei hyväksynyt kyseisiä tarkistuksia).
7. Vaikka neuvosto hyväksyykin periaatteessa tarkistuksen, jossa viitataan yhteistoimintatapaan (modus vivendi) perustamissopimuksen 189 b artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti annettujen säädösten täytäntöönpanomenettelyssä (tarkistus 1), se katsoi tarpeettomaksi kyseisen tarkistuksen mainitsemisen tekstissä (komissio hyväksyi tarkistuksen).
8. Mitä tulee uuteen 4 artiklaan, jossa säädetään mahdollisuudesta lisätä uusia erityisravinnoiksi tarkoitettuja elintarvikeryhmiä liitteeseen I (tarkistus 5), neuvosto pitää kyseistä tarkistusta aiheettomana, koska komissiolla on jo tämä mahdollisuus. Lisäksi on syytä muistuttaa, että uusien elintarvikeryhmien lisääminen ei vastaisi Eurooppa-neuvoston ilmaisemaa aikomusta yksinkertaistaa tämän alan lainsäädäntöä (komissio ei hyväksynyt kyseistä tarkistusta).
9. Uuden, sallittuja väitteitä koskevan liitteen I a lisäämisen osalta (tarkistus 6) neuvosto katsoo, että sellainen olisi tarvittaessa sisällytettävä sopivampaan säädökseen (komissio ei hyväksynyt tarkistusta).
10. Neuvosto katsoo kaiken kaikkiaan löytäneensä tasapuolisen ratkaisun hyväksyttyään useita Euroopan parlamentin tarkistuksia ja otettuaan huomioon myös muita Euroopan parlamentin huolenaiheita.

Neuvoston 24 päivänä heinäkuuta 1997 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 35/97

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/.../EY antamiseksi asianajajan ammatin pysyvän harjoittamisen helpottamisesta muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa ammatillinen pätevyys on hankittu

(97/C 297/02)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 49 artiklan sekä 57 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan ensimmäisen ja kolmannen lauseen,

ottavat huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽²⁾,

toimivat perustamissopimuksen 189 b artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen⁽³⁾,

sekä katsovat, että

- 1) perustamissopimuksen 7 a artiklan nojalla sisämarkkinat käsittävät alueen, jolla ei ole sisäisiä rajoja, ja perustamissopimuksen 3 artiklan c kohdan mukaisesti yhteisön tavoitteisiin kuuluu poistaa henkilöiden ja palveluiden vapaan liikkuvuuden esteet jäsenvaltioiden väliltä; jäsenvaltioiden kansalaisille tämä merkitsee erityisesti mahdollisuutta harjoittaa ammattia joko itsenäisenä ammatinharjoittajana tai palkatussa työssä muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa he ovat hankkineet ammatillisen pätevyytensä,
- 2) vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 89/48/ETY⁽⁴⁾ mukaisesti asianajaja, joka on täysin päteväytynyt yhdessä jäsenvaltiossa voi jo nyt hakea tutkintotodistuksensa tunnustamista ryhtyäkseen harjoittamaan toisessa jäsenvaltiossa asianajajan ammattia tämän jäsenvaltion käyttämällä ammattinimikkeellä; mainitun direktiivin tarkoituksena

on mahdollistaa asianajajan pääsy ammattiin vastaanottavassa jäsenvaltiossa, eikä pyrkiä muuttamaan toisenlaisiksi ammatillisia sääntöjä, joita kyseisessä valtiossa sovelletaan eikä vapauttaa asianajajaa näiden sääntöjen noudattamisesta,

- 3) kun jotkut asianajajat voivat päästä nopeasti ammattiin vastaanottavassa jäsenvaltiossa, erityisesti läpäisemällä kelpoisuuskokeen, josta säädetään direktiivissä 89/48/ETY, toisten täysin pätevien asianajajien taas on voitava päästä siihen harjoittuaan ammattiaan määrääjän vastaanottavassa jäsenvaltiossa alkuperäistä ammattinimikettään käyttäen tai jatkaa ammatin harjoittamista alkuperäistä ammattinimikettään käyttäen,
- 4) tämän määrääjän tulee mahdollistaa asianajajan pääsy ammattiin vastaanottavassa jäsenvaltiossa sen jälkeen, kun on varmennettu hänen hankkineen ammattikokemusta tässä jäsenvaltiossa,
- 5) toiminta tässä asiassa yhteisön tasolla on perusteltua ei ainoastaan siksi, että se tutkintotodistusten tunnustamista koskevaan yleiseen järjestelmään verrattuna tarjoaa asianajajille helpomman väylän sallimalla heidän päästä ammattiin vastaanottavassa jäsenvaltiossa, vaan myös siksi, että se antamalla asianajajille mahdollisuuden alkuperäistä ammattinimikettään käyttäen harjoittaa pysyvästi ammattiaan vastaanottavassa jäsenvaltiossa vastaa tarpeisiin, joita on asianajajapalvelujen käyttäjillä, jotka erityisesti sisämarkkinoiden aiheuttaman vilkastuneen liiketoiminnan vuoksi hakevat neuvoja sellaisten rajoja ylittävien liiketoimien suhteen, joihin usein sovelletaan samalla sekä kansainvälistä oikeutta, yhteisön oikeutta että kansallista oikeutta,
- 6) toiminta yhteisön tasolla on perusteltua myös sen vuoksi, että vain muutamit jäsenvaltiot tällä hetkellä sallivat muista jäsenvaltioista tulevien asianajajien harjoittaa alueellaan alkuperäistä ammattinimikettään käyttäen muuta asianajajatoimintaa kuin palvelujen tarjoamista; jäsenvaltioissa, joissa tämä mahdollisuus on olemassa, on kuitenkin sen osalta hyvin erilaisia sääntöjä esimerkiksi toiminta-alasta ja velvollisuudesta kirjoittautua toimivaltaisten viranomaisten pitämään luetteloon; tällaiset erot aiheuttavat epätasa-arvoa ja kilpailun vääristymiä jäsenvaltioiden asianajajien välillä ja muodostavat esteen vapaalle liikkuvuudelle; ainoastaan direktiivillä,

⁽¹⁾ EYVL C 128, 24.5.1995, s. 6 ja EYVL C 355, 25.11.1996, s. 19.

⁽²⁾ EYVL C 256, 2.10.1995, s. 14.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto 19.6.1996, EYVL C 198, 8.7.1996, s. 85, neuvoston yhteinen kanta 24 päivänä heinäkuuta 1997, Euroopan parlamentin päätös ... (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä)

⁽⁴⁾ EYVL L 19, 24.1.1989, s. 16.

jossa vahvistetaan edellytykset niiden asianajajien muulle ammatinharjoittamiselle kuin palvelujen tarjoamiselle, jotka harjoittavat asianajotoimintaa alkuperäistä ammattinimikettään käyttäen, voidaan ratkaista nämä ongelmat ja tarjota asianajajille ja heidän palveluidensa käyttäjille samat mahdollisuudet kaikissa jäsenvaltioissa,

- 7) tällä direktiivillä pidätetään sen tavoitteen mukaisesti sääntelemistä puhtaasti sisäisiä tilanteita eikä sillä pyritä muuttamaan kansallisia ammatillisia sääntöjä muutoin kuin siltä osin kuin se on välttämätöntä direktiivin tavoitteiden tehokkaan toteutumisen kannalta; erityisesti direktiivillä ei ole tarkoitus loukata sitä kansallista sääntelyä, joka koskee pääsyä asianajajan ammattiin ja asianajajan ammatin harjoittamista sillä ammattinimikkeellä, jota vastaanottavassa jäsenvaltiossa käytetään,
- 8) tässä direktiivissä tarkoitetut asianajajat olisi veloitettava kirjoittautumaan vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen pitämään luetteloon, jotta tämä voisi varmistua siitä, että he noudattavat vastaanottavan jäsenvaltion ammatillisia ja ammatteettisia sääntöjä; tämän kirjoittautumisen vaikutukset siihen, missä tuomiopiireissä, oikeusasteissa ja eri tyyppisissä tuomioistuimissa asianajajat voivat toimia, määräytyvät vastaanottavan jäsenvaltion asianajajiin sovellettavan lainsäädännön perusteella,
- 9) asianajajien, jotka eivät ole päässeet ammattiin vastaanottavassa jäsenvaltiossa, on harjoitettava ammattiaan tässä alkuperäisellä ammattinimikkeellään, jotta palvelujen käyttäjille taattaisiin asianmukaiset tiedot ja jotta olisi mahdollista tehdä ero näiden asianajajien ja niiden vastaanottavan jäsenvaltion asianajajien välillä, jotka harjoittavat ammattia vastaanottavassa jäsenvaltiossa käytettävällä ammattinimikkeellä,
- 10) olisi sallittava niiden asianajajien, joihin tätä direktiiviä sovelletaan, antaa lainopillisia neuvoja, jotka koskevat erityisesti sen jäsenvaltion oikeutta, josta he ovat peräisin, yhteisön oikeutta, kansainvälistä oikeutta sekä vastaanottavan jäsenvaltion oikeutta; tämä on palvelujen tarjoamisen osalta sallittua jo asianajajien palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamisesta 22 päivänä maaliskuuta 1977 annetun neuvoston direktiivin 77/249/ETY⁽¹⁾ nojalla; olisi kuitenkin, samoin kuin direktiivissä 77/249/ETY, säädettävä mahdollisuudesta estää sellaisia asianajajia, jotka harjoittavat asianajotoimintaa alkuperäisellä ammattinimikkeellään Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Irlannissa, suorittamasta tiettyjä kiinteistö- ja perintöasioihin liittyviä toimia; tämä direktiivi ei millään tavoin vaikuta niihin määräyksiin, jotka kussakin jäsenvaltiossa varaavat tietyn toiminnan harjoittamisen muun kuin asianajajan ammatin harjoittajille; direktiivistä 77/249/ETY olisi omaksuttava myös vastaanottavan jäsenvaltion oikeus vaatia, että ammattia alkuperäisellä ammattinimikkeellään harjoittava asianajaja työskentelee yhdessä paikallisen asianajajan kanssa edustaessaan tai puolustaessaan asiakastaan oikeudessa; veloitetta työskennellä yhdessä sovelletaan sen tulkinnan mukaisesti, jota Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on soveltanut erityisesti asiassa 427/85, komissio v. Saksa 25 päivänä helmikuuta 1988 antamassaan tuomiossa⁽²⁾,
- 11) oikeuden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi olisi jäsenvaltioille annettava mahdollisuus erityissäännöillä varata pääsy niiden ylimpiin tuomioistuihin erikoistuneille asianajajille, tämän kuitenkin estämättä jäsenvaltioiden sellaisten asianajajien ammattiin pääsyä, jotka täyttävät vaaditut edellytykset,
- 12) asianajajan, joka on kirjattu vastaanottavassa jäsenvaltiossa luetteloon alkuperäisellä ammattinimikkeellään, on pysyttävä sen jäsenvaltion, josta hän on peräisin, toimivaltaisen viranomaisen pitämässä luettelossa voidakseen säilyttää oikeutensa asianajajana ja jotta tätä direktiiviä sovellettaisiin häneen; tästä syystä läheinen yhteistyö toimivaltaisten viranomaisten välillä on välttämätöntä erityisesti mahdollisten kurinpidollisten menettelyjen osalta,
- 13) asianajajat, joihin tätä direktiiviä sovelletaan, voivat riippumatta siitä, toimivatko he palkattuina asianajajina vai itsenäisinä ammatinharjoittajina siinä jäsenvaltiossa, josta he ovat peräisin, harjoittaa ammattiaan palkansaajina vastaanottavassa jäsenvaltiossa siinä määrin kuin vastaanottava jäsenvaltio antaa tämän mahdollisuuden omille asianajajilleen,
- 14) vaikka tämä direktiivi tarjoaa asianajajille mahdollisuuden harjoittaa ammattiaan toisessa jäsenvaltiossa alkuperäistä ammattinimikettään käyttäen, sen tavoitteena on myös helpottaa tämän vastaanottavan jäsenvaltion ammattinimikkeen saamista; perustamissopimuksen 48 ja 52 artiklan nojalla, sellaisina kuin yhteisöjen tuomioistuin on tulkinnut niitä, vastaanottava jäsenvaltio on aina velvollinen ottamaan huomioon alueellaan hankitun ammattikokemuksen; sen jälkeen kun nämä asianajajat ovat toimineet kolme vuotta tosiasiallisesti ja säännöllisesti vastaanottavassa jäsenvaltiossa ja tämän jäsenvaltion oikeuden parissa, mukaan lukien yhteisön oikeus, on kohtuullista olettaa, että he ovat hankkineet tarvittavan soveltuvuuden voidakseen ilman rajoituksia päästä asianajajan ammattiin vastaanottavassa jäsenvaltiossa; tämän määräajan päätyttyä asianajajan, joka voi todistettavasti osoittaa hankkineensa ammatillisen pätevyyden vastaanottavassa jäsenvaltiossa, on voitava saada tämän jäsenvaltion

⁽¹⁾ EYVL L 78, 26.3.1977, s. 17, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

⁽²⁾ Kok. 1988, s. 1123.

ammattinimike; jos vähintään kolme vuotta kestävään tosiasialliseen ja säännölliseen toimintaan sisältyy tätä lyhytaikaisempi toiminta vastaanottavan jäsenvaltion oikeuden parissa, toimivaltaisen viranomaisen on otettava huomioon muutkin vastaanottavan jäsenvaltion oikeudesta hankitut tiedot, jotka se voi tarkistaa haastattelussa; jos mainittujen edellytysten täyttymisestä ei ole esitetty todisteita, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on perusteltava tekemänsä päätös olla myöntämättä tämän valtion ammattinimikettä näihin edellytyksiin liittyvien helpotuksia koskevien sääntöjen mukaisesti ja päätökseen on voitava hakea muutosta kansallisen oikeuden mukaisilla muutoksenhakukeinoilla,

- 15) taloudellinen ja ammatillinen kehitys yhteisössä osoittaa, että on mahdollista harjoittaa asianajajan ammattia yhdessä myös yhteenliittymänä; olisi estettävä se, että ammatin harjoittamista ryhmänä siinä jäsenvaltiossa, josta asianajaja on peräisin, käytetään tekosyynä ryhmään kuuluvien asianajajien estämiseksi sijoittautumasta vastaanottavaan jäsenvaltioon tai tämän haittaamiseksi; jäsenvaltioilla on kuitenkin oltava lupa toteuttaa aiheellisia toimenpiteitä sen oikeutetun tavoitteen saavuttamiseksi, että turvataan ammatin riippumaton harjoittaminen; olisi säädettävä tietyistä takeista kaikissa jäsenvaltioissa, jotka sallivat asianajajan ammatin harjoittamiseen ryhmänä,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tavoite, soveltamisala ja määritelmät

1. Tämän direktiivin tavoitteena on helpottaa asianajajan ammatin pysyvää harjoittamista joko itsenäisenä ammatinharjoittajana tai palkatussa työssä muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa ammatillinen pätevyys on hankittu.

2. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'asianajajalla' jokaista, joka on jäsenvaltion kansalainen ja jolla on oikeus harjoittaa ammattiaan käyttäen jotakin seuraavista ammattinimikkeistä:

Belgia:	Avocat/Advocaat/Rechtsanwalt
Tanska:	Advokat
Saksa:	Rechtsanwalt
Kreikka:	Δικηγόρος
Espanja:	Abogado/Advocat/Abogado/Abokatu
Ranska:	Avocat
Irlanti:	Barrister/Solicitor

Italia:	Avvocato
Luxemburg:	Avocat
Alankomaat:	Advocaat
Itävalta:	Rechtsanwalt
Portugali:	Advogado
Suomi:	Asianajaja/Advokat
Ruotsi:	Advokat
Yhdistynyt kuningaskunta:	Advocate/Barrister/Solicitor,

- b) 'jäsenvaltiolla, josta asianajaja on peräisin' jäsenvaltiota, jossa asianajaja on saanut oikeuden käyttää jotakin a alakohdassa mainittua ammattinimikettä ennen asianajajan ammatin harjoittamista toisessa jäsenvaltiossa,
- c) 'vastaanottavalla jäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jossa asianajaja harjoittaa ammattiaan tämän direktiivin säännösten mukaisesti,
- d) 'alkuperäisellä ammattinimikkeellä' siinä jäsenvaltiossa käytettyä ammattinimikettä, jossa asianajaja on saanut oikeuden käyttää tätä ammattinimikettä ennen asianajajan ammatin harjoittamista vastaanottavassa jäsenvaltiossa,
- e) 'ryhmällä' jokaista yhteisöä, riippumatta siitä, onko se oikeushenkilö vai ei, joka on perustettu jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti ja jonka puitteissa asianajajat harjoittavat ammattiaan yhdessä ja käyttäen yhteistä nimikettä,
- f) 'asianmukaisella ammattinimikkeellä' tai 'asianmukaisella ammatilla' sen toimivaltaisen viranomaisen käyttämää ammattinimikettä tai ammattia, jonka luetteloon asianajaja on merkitty 3 artiklan säännösten mukaisesti, ja 'toimivaltaisella viranomaisella' kyseistä viranomaista.

3. Tätä direktiiviä sovelletaan sekä niihin asianajajiin, jotka harjoittavat ammattiaan itsenäisesti, että niihin, jotka harjoittavat sitä palkattuina siinä jäsenvaltiossa, josta he ovat peräisin, sekä jollei 8 artiklasta muuta johdu, vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

4. Tässä direktiivissä tarkoitettu asianajajan ammatin harjoittaminen ei koske sellaista palvelujen tarjoamista, josta on säädetty direktiivissä 77/249/ETY.

2 artikla

Asianajajan oikeus harjoittaa ammattiaan alkuperäistä ammattinimikettään käyttäen

Jokaisella asianajajalla on oikeus harjoittaa pysyvästi asianajajatoimintaa, sellaisena kuin se on määritelty 5 artiklassa, missä tahansa muussa jäsenvaltiossa käyttäen alkuperäistä ammattinimikettään.

Asianajajan ammattiin vastaanottavassa jäsenvaltiossa pääsyä koskevat 10 artiklan säännökset.

3 artikla

Merkitseminen toimivaltaisen viranomaisen luetteloon

1. Asianajajan, joka haluaa harjoittaa ammattiaan muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa hän on hankkinut ammatillisen pätevyytensä, on kirjoitettava kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen pitämään luetteloon.
2. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on merkittävä asianajaja luetteloon saatuaan nähtäväkseen todistuksen siitä, että asianajaja on merkitty sen jäsenvaltion, josta hän on peräisin, toimivaltaisen viranomaisen pitämään luetteloon. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi vaatia, että tämä sen jäsenvaltion, josta asianajaja on peräisin, toimivaltaisen viranomaisen antama todistus ei ole sitä esitetäessä kolmea kuukautta vanhempi. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ilmoittaa sen jäsenvaltion, josta asianajaja on peräisin, toimivaltaiselle viranomaiselle tästä luetteloon merkitsemisestä.
3. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi:
 - Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Irlannissa on asianajajat, jotka harjoittavat ammattiaan käyttäen muuta kuin Yhdistyneessä kuningaskunnassa tai Irlannissa käytettävää ammattinimikettä, merkittävä joko 'barrister'- tai 'advocate'-ammatin tai 'solicitor'-ammatin osalta toimivaltaisen viranomaisen pitämään luetteloon.
 - Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimivaltainen viranomainen Irlannin 'barrister'-asianajajan osalta on Yhdistyneessä kuningaskunnassa 'barrister'-asianajajan tai 'advocate'-asianajajan osalta toimivaltainen viranomainen ja Irlannin 'solicitor'-asianajajan osalta 'solicitor'-asianajajan ammatin osalta toimivaltainen viranomainen.
 - Irlannissa toimivaltainen viranomainen Yhdistyneen kuningaskunnan 'barrister'-asianajajan tai 'advocate'-asianajajan osalta Irlannissa on 'barrister'-asianajajan osalta toimivaltainen viranomainen ja Yhdistyneen kuningaskunnan 'solicitor'-asianajajan osalta 'solicitor'-asianajajan ammatin osalta toimivaltainen viranomainen.
4. Kun vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen julkaisee niiden asianajajien nimet, jotka on merkitty sen pitämään luetteloon, se julkaisee myös niiden asianajajien nimet, jotka se on merkinnyt luetteloon tämän direktiivin nojalla.

4 artikla

Ammatin harjoittaminen alkuperäistä ammattinimikettä käyttäen

1. Asianajajan, joka vastaanottavassa jäsenvaltiossa harjoittaa ammattiaan alkuperäistä ammattinimikettään käyttäen, on ilmoitettava ammattinimikkeensä käyttämällä sen jäsenvaltion, josta hän on peräisin, virallista kieltä tai jotakin sen virallisista kielistä, selkeästi ja siten, ettei aiheudu mitään sekaannusta vastaanottavan jäsenvaltion ammattinimikkeeseen kanssa.
2. Vastaanottava jäsenvaltio voi 1 kohdan soveltamiseksi vaatia, että asianajaja, joka harjoittaa ammattiaan

alkuperäistä ammattinimikettään käyttäen, ilmoittaa sen lisäksi sen ammatillisen järjestön, johon hän kuuluu siinä jäsenvaltiossa, josta hän on peräisin, tai sen tuomioistuimen, jossa hänellä tämän jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti on oikeus toimia. Vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia myös, että asianajaja, joka harjoittaa ammattiaan käyttäen alkuperäistä ammattinimikettään, mainitsee kirjoittautumisestaan tämän jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen pitämään luetteloon.

5 artikla

Toiminta-ala

1. Jollei 2 ja 3 kohdasta muuta johdu, asianajaja, joka harjoittaa ammattiaan käyttäen alkuperäistä ammattinimikettään, harjoittaa samaa ammatillista toimintaa kuin asianajaja, joka toimii vastaanottavan jäsenvaltion asianmukaista ammattinimikettä käyttäen, ja hän voi erityisesti antaa lainopillisia neuvoja, jotka koskevat sen jäsenvaltion oikeutta, josta hän on peräisin, yhteisön oikeutta, kansainvälistä oikeutta ja vastaanottavan jäsenvaltion oikeutta. Hänen on joka tapauksessa noudatettava kansallisissa tuomioistuimissa sovellettavia menettelytapasääntöjä.
 2. Jäsenvaltiot, jotka alueellaan antavat määrätylle asianajajien ryhmälle oikeuden laatia tiettyjä asiakirjoja, joissa annetaan valtuus hallita kuolinpesää tai joissa perustetaan tai siirretään oikeus kiinteään omaisuuteen, mitkä tehtävät joissakin muissa jäsenvaltioissa on varattu muille kuin asianajajan ammattia harjoittaville, voivat kieltää asianajajaa, joka toimii käyttäen sellaista alkuperäistä ammattinimikettä, joka on myönnetty jossakin viimeksi mainituista jäsenvaltioista, harjoittamasta tätä toimintaa.
 3. Asiakkaan edustamiseen tai puolustamiseen oikeudessa liittyvän toiminnan harjoittamiseksi ja sikäli kuin vastaanottavan jäsenvaltion oikeudessa varataan tällainen toiminta kyseisen jäsenvaltion ammattinimikettä käyttäen ammattiaan harjoittaville asianajajille, vastaanottava jäsenvaltio voi velvoittaa asianajajat, jotka harjoittavat ammattiaan käyttäen alkuperäistä ammattinimikettään, toimimaan yhdessä joko sellaisen asianajajan kanssa, joka toimii kyseisessä tuomioistuimessa ja joka on tarvittaessa vastuussa tälle tuomioistuimelle, tai yhdessä tässä tuomioistuimessa toimivan 'avouén' kanssa.
- Oikeuden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi jäsenvaltiot voivat kuitenkin vahvistaa erityissääntöjä niiden ylimpiin tuomioistuihin pääsyyille, kuten varata sen erikoistuneille asianajajille.

6 artikla

Sovellettavat ammatilliset ja ammattieettiset säännöt

1. Riippumatta ammatillisista ja ammattieettisistä säännöistä, joita asianajajaan sovelletaan siinä jäsenvaltiossa, josta hän on peräisin, asianajajan on harjoittaessaan ammattiaan alkuperäistä ammattinimikettään käyttäen kaikessa vastaanottavan jäsenvaltion alueella harjoittamassaan toiminnassa noudatettava niitä vastaanottavan jäsenvaltion ammatillisia ja ammattieettisiä sääntöjä, joita sovelletaan vastaanottavan jäsenvaltion asianmukaista ammattinimikettä käyttäviin asianajajiin.

2. Alkuperäistä ammattinimikettään käyttäen vastaanottavassa jäsenvaltiossa ammattiaan harjoittavien asianajajien asianmukainen edustus vastaanottavan jäsenvaltion ammatillisissa järjestöissä on turvattava. Tämä sisältää ainakin äänioikeuden järjestöjen toimielimiä valittaessa.

3. Vastaanottava jäsenvaltio voi velvoittaa asianajajan, joka harjoittaa ammattiaan käyttäen alkuperäistä ammattinimikettään, joko hankkimaan ammatillista vastuuta koskevan vastuuvakuutuksen tai liittymään jäseneksi ammatilliseen takuurahastoon niiden sääntöjen mukaisesti, jotka jäsenvaltio vahvistaa alueellaan harjoitettavalle ammattitoiminnalle. Asianajaja, joka harjoittaa ammattia käyttäen alkuperäistä ammattinimikettään, on kuitenkin vapautettu tästä velvoitteesta, jos hän osoittaa, että hänellä sen jäsenvaltion sääntöjen mukaisesti, josta hän on peräisin, on otettu vakuutus tai takuu, ja jos kyseinen vakuutus tai takuu on säännöiltään ja kattavuudeltaan vastaava. Jos vastaavuus on ainoastaan osittainen, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomaislainen voi vaatia lisävakuutuksen tai -takuun hankkimista kattamaan sellaiset alueet, joita sen jäsenvaltion, josta asianajaja on peräisin, sääntöjen mukainen vakuutus tai takuu ei kata.

7 artikla

Kurinpitomenettelyt

1. Jos asianajaja, joka harjoittaa ammattiaan alkuperäistä ammattinimikettään käyttäen, rikkoo niitä velvoitteita, jotka ovat voimassa vastaanottavassa jäsenvaltiossa, sovelletaan vastaanottavassa jäsenvaltiossa voimassa olevia menettelytapasääntöjä, seuraamuksia ja muutoksenhakekeinoja.

2. Ennen kuin kurinpitomenettely ammattiaan alkuperäistä ammattinimikettään käyttäen harjoittavaa asianajajaa vastaan aloitetaan, vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomaislainen ilmoittaa siitä mahdollisimman pian sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, josta asianajaja on peräisin, ja antaa tälle kaikki tarvittavat tiedot.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan soveltuvin osin silloin, kun sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomaislainen, josta asianajaja on peräisin, aloittaa kurinpitomenettelyn, jolloin tämä viranomaislainen ilmoittaa siitä vastaanottavan jäsenvaltion tai vastaanottavien jäsenvaltioiden toimivaltaiselle viranomaiselle.

3. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomaislainen toimii koko kurinpitomenettelyn ajan yhteistyössä sen jäsenvaltion, josta asianajaja on peräisin, toimivaltaisen viranomaisen kanssa, sanotun kuitenkin rajoittamatta vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen ratkaisovaltaa. Vastaanottava jäsenvaltio toteuttaa erityisesti tarvittavat toimenpiteet, jotta sen jäsenvaltion, josta asianajaja on peräisin, toimivaltainen viranomaislainen voi esittää huomautuksiaan.

4. Sen jäsenvaltion toimivaltainen viranomaislainen, josta asianajaja on peräisin, päättää omien menettelyä ja sisältöä koskevien sääntöjensä mukaisesti niistä seurauksista, joita aiheutuu vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen päätöksestä, joka koskee alkuperäistä

ammattinimikettä käyttäen ammattiaan harjoittavaa asianajajaa.

5. Sen jäsenvaltion, josta asianajaja on peräisin, toimivaltaisen viranomaisen kyseiselle asianajajalle antaman ammatin harjoittamista koskevan luvan väliaikainen tai pysyvä peruuttaminen johtaa ilman eri toimenpiteitä väliaikaiseen tai pysyvään kyseistä asianajajaa koskevaan kieltoon harjoittaa ammattiaan vastaanottavassa jäsenvaltiossa alkuperäistä ammattinimikettään käyttäen, vaikka tämä ei olisikaan edellytys vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tekemälle päätökselle.

8 artikla

Asianajajan ammatin harjoittaminen palkansaajana

Asianajaja, joka on merkitty luetteloon vastaanottavassa jäsenvaltiossa alkuperäisellä ammattinimikkeellään, voi harjoittaa asianajajan ammattia toisen asianajajan, asianajajien muodostaman yhtymän tai yhteisön taikka julkisen tai yksityisen yrityksen palkkaamana samassa laajuudessa kuin vastaanottava jäsenvaltio sen sallii niille asianajajille, jotka on merkitty luetteloon vastaanottavan jäsenvaltion ammattinimikkeellä.

9 artikla

Perustelut ja muutoksenhaku

Edellä 3 artiklassa tarkoitettua asianajajan luetteloon merkitsemistä koskevat kielteiset päätökset sekä kurinpidollisia seuraamuksia koskevat päätökset on perusteltava.

Näihin päätöksiin voidaan hakea muutosta kansallisen oikeuden mukaisilla muutoksenhakekeinoilla.

10 artikla

Yhdenvertaisuus vastaanottavan jäsenvaltion asianajajan kanssa

1. Alkuperäistä ammattinimikettään käyttäen ammattiaan harjoittavaan asianajajaan, joka osoittaa toimineensa tosiasiallisesti ja säännöllisesti vähintään kolmen vuoden ajan vastaanottavassa jäsenvaltiossa ja sen oikeuden parissa, mukaan luettuna yhteisöoikeus, ei sovelleta direktiivin 89/48/ETY 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja vaatimuksia, jotka koskevat vastaanottavan jäsenvaltion asianajajan ammattiin pääsyä. Tosiasiallisella ja säännöllisellä toiminnalla tarkoitetaan toiminnan todellista harjoittamista ilman muita kuin jokapäiväisestä elämästä aiheutuvia keskeytyksiä.

Asianomaisen asianajajan on esitettävä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle todisteet tosiasiallisesta ja säännöllisestä, vähintään kolme vuotta kestäneestä toiminnasta vastaanottavan jäsenvaltion oikeuden parissa. Tätä varten:

a) asianajajan on toimitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki tiedot ja kaikki tarvittavat asiakirjat, erityisesti hänen käsittelemiensä tapausten lukumäärän ja luonteen osalta;

- b) vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomaisen voi tarkistaa harjoitetun toiminnan tosiasiallisen ja säännöllisen luonteen ja pyytää tarvittaessa asianajajalta 1 a alakohdassa mainittuja tietoja ja asiakirjoja koskevia suullisia tai kirjallisia selvennyksiä tai lisätäsmennyksiä.

Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on perusteltava päätös olla myöntämättä erivapautta siinä tapauksessa, että ensimmäisessä alakohdassa vahvistettujen ehtojen täyttymisestä ei ole esitetty todisteita, ja päätökseen on voitava hakea muutosta kansallisen oikeuden mukaisilla muutoksenhakukeinoilla.

2. Vastaanottavassa jäsenvaltiossa alkuperäistä ammattinimikettään käyttäen ammattiaan harjoittava asianajaja voi milloin tahansa pyytää tutkintotodistuksensa tunnustamista direktiivin 89/48/ETY mukaisesti päästäkseen vastaanottavan jäsenvaltion asianajajan ammattiin ja harjoittaakseen ammattiaan käyttäen ammattinimikettä, joka vastaa tätä ammattia kyseisessä jäsenvaltiossa.

3. Alkuperäistä ammattinimikettään käyttäen ammattiaan harjoittava asianajaja, joka osoittaa toimineensa tosiasiallisesti ja säännöllisesti vähintään kolmen vuoden ajan vastaanottavassa jäsenvaltiossa, mutta vähemmän aikaa vastaanottavan jäsenvaltion oikeuden parissa, voi saada kyseisen valtion toimivaltaiselta viranomaiselta luvan päästä vastaanottavan jäsenvaltion asianajajan ammattiin ja harjoittaa ammattiaan käyttäen ammattinimikettä, joka vastaa tätä ammattia kyseisessä jäsenvaltiossa, ilman, että direktiivin 89/48/ETY 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja vaatimuksia sovelletaan häneen, seuraavin edellytyksin ja ehdoin:

- a) Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomaisen ottaa huomioon tosiasiallisen ja säännöllisen toiminnan edellä tarkoitettuna ajanjaksona sekä vastaanottavan jäsenvaltion oikeutta koskevan tuntemuksen ja ammattikokemuksen sekä osallistumisen vastaanottavan jäsenvaltion oikeutta, mukaan lukien ammatillinen oikeus ja ammattietiikka, koskeviin kurssiin tai seminaareihin.
- b) Asianajaja toimittaa toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki tarvittavat tiedot ja asiakirjat, erityisesti hoitamistaan tapauksista. Asianajajan vastaanottavassa valtiossa harjoittaman toiminnan tosiasiallisuuden ja säännöllisyyden arviointi sekä arviointi, joka koskee hänen kykyään jatkaa kyseisessä valtiossa harjoittamaansa toimintaa, suoritetaan vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen suorittamassa haastattelussa, jonka tarkoituksena on tarkistaa harjoitetun toiminnan säännöllisyys ja tosiasiallisuus.

Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on perusteltava päätös olla myöntämättä lupaa siinä tapauksessa, että ensimmäisessä alakohdassa vahvistettujen vaatimusten täyttymisestä ei ole esitetty todisteita, ja päätökseen on voitava hakea muutosta kansallisen oikeuden mukaisilla muutoksenhakukeinoilla.

4. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomaisen voi perustellulla päätöksellä, johon on oikeus

hakea muutosta kansallisen oikeuden mukaisilla muutoksenhakukeinoilla, hylätä asianajajan pyynnön, että tämän artiklan säännöksiä sovellettaisiin häneen, jos se katsoo yleisen edun tämän johdosta vaarantuvan erityisesti kurinpitomenettelyjen, valitusten tai muiden mahdollisten tapahtumien vuoksi.

5. Toimivaltaisen viranomaisen edustajat, jotka ovat vastuussa hakemuksen käsittelystä, varmistavat saamiensa tietojen salassa pysymisen.

6. Asianajajalla, joka pääsee vastaanottavan jäsenvaltion asianajajan ammattiin 1, 2, ja 3 kohdassa olevien sääntöjen mukaisesti, on oikeus vastaanottavan jäsenvaltion asianajajan ammattia vastaavan ammattinimikkeen rinnalla käyttää alkuperäistä ammattinimikettään ilmaisuna sen jäsenvaltion, josta asianajaja on peräisin, virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä.

11 artikla

Ammatin harjoittaminen ryhmänä

Jos ammatin harjoittaminen ryhmänä on vastaanottavassa jäsenvaltiossa sallittu asianajajille, jotka harjoittavat ammattiaan asianmukaista ammattinimikettä käyttäen, sovelletaan seuraavia määräyksiä asianajajiin, jotka haluavat harjoittaa ammattiaan tätä nimikettä käyttäen tai merkittävät itsensä toimivaltaisen viranomaisen pitämään luetteloon:

- 1) Yksi tai useampi asianajaja, jotka harjoittavat ammattiaan alkuperäistä ammattinimikettään käyttäen vastaanottavassa jäsenvaltiossa ja jotka ovat saman ryhmän jäseniä siinä jäsenvaltiossa, josta he ovat peräisin, voivat harjoittaa ammatillista toimintaansa pitämällä ryhmänsä sivutoimistoa tai edustustoa vastaanottavassa jäsenvaltiossa. Jos perussäännöt, jotka koskevat tätä ryhmää siinä jäsenvaltiossa, josta se on peräisin, eivät ole yhteensopivia vastaanottavan jäsenvaltion lakeihin, asetuksiin tai hallinnollisiin määräyksiin perustuvien perussääntöjen kanssa, sovelletaan kuitenkin jälkimmäisiä säännöksiä siinä määrin kuin niiden noudattaminen on perusteltua yleisen edun vuoksi asiakkaan ja kolmansien osapuolten suojelemiseksi.
- 2) Jokainen jäsenvaltio tarjoaa kahdelle tai useammalle asianajajalle, jotka kuuluvat samaan ryhmään tai ovat peräisin samasta jäsenvaltiosta ja jotka harjoittavat ammattiaan alkuperäistä ammattinimikettään käyttäen kyseisen jäsenvaltion alueella, mahdollisuuden harjoittaa ammattiaan ryhmänä. Jos vastaanottava jäsenvaltio sallii asianajajiansa harjoittavan ammattiaan erilaisten ryhmien muodossa, näiden toimintamuotojen tulee olla myös edellä mainittujen asianajajien käytettävissä. Sääntöjä, joiden mukaisesti nämä asianajajat harjoittavat ammattiaan yhteenliittymänä vastaanottavassa jäsenvaltiossa, säännellään kyseisen jäsenvaltion laeilla, asetuksilla ja hallinnollisilla määräyksillä.

3) Vastaanottava jäsenvaltio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet salliakseen ammatinharjoittamisen yhteenliittymänä myös:

- a) useiden alkuperäistä ammattinimikettään käyttäen toimivien asianajajien kesken, jotka ovat peräisin eri jäsenvaltioista,
- b) yhden tai useamman a alakohdassa tarkoitetun asianajajan ja yhden tai useamman vastaanottavan jäsenvaltion asianajajan kesken.

Yksityiskohtaisia sääntöjä, joiden mukaisesti nämä asianajajat harjoittavat ammattiaan yhteenliittymänä vastaanottavassa jäsenvaltiossa, säännellään tämän jäsenvaltion laeilla, asetuksilla ja hallinnollisilla määräyksillä.

4) Asianajajan, joka haluaa harjoittaa ammattiaan alkuperäistä ammattinimikettään käyttäen, on ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle siitä, että hän on ryhmän jäsen siinä jäsenvaltiossa, josta hän on peräisin, ja annettava kaikki tarpeelliset tätä ryhmää koskevat tiedot.

5) Poiketen siitä, mitä 1—4 kohdassa säädetään, mikäli vastaanottava jäsenvaltio kieltää sen omalla asianmukaisella ammattinimikkeellään ammattiaan harjoittavilta asianajajilta tämän ammatin harjoittamisen sellaisena ryhmänä, jossa on myös muita kuin asianajajia, se voi kieltää asianajajaa, joka on merkitty luetteloon alkuperäisellä ammattinimikkeellään, harjoittamasta ammattiaan vastaanottavan jäsenvaltion alueella ryhmänsä jäsenenä. Ryhmään katsotaan kuuluvan muita kuin asianajajan ammattia harjoittavia henkilöitä, jos

- sen pääoman omistavat kokonaan tai osittain, tai
- sen nimeä käyttävät, tai
- sen päätöksentekovaltaa käyttävät tosiasiallisesti tai oikeudellisesti

sellaiset henkilöt, jotka eivät ole 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja asianajajia.

Jos tällaisen asianajajaryhmän toimintaa sääntelevät sen jäsenvaltion keskeiset säännöt, josta asianajajat ovat peräisin, eivät ole yhteensopivia joko vastaanottavassa jäsenvaltiossa voimassa olevien sääntöjen tai ensimmäisen alakohdan säännösten kanssa, vastaanottava jäsenvaltio voi ilman 1 kohdassa säädettyjä rajoituksia vastustaa sivutoimiston tai edustuston avaamista alueellaan.

12 artikla

Ryhmän nimi

Riippumatta yksityiskohtaisista säännöistä, jotka koskevat alkuperäistä ammattinimikettään käyttäen vastaanottavassa jäsenvaltiossa ammattiaan harjoittavia asianajajia, he voivat mainita sen ryhmän nimen, jonka jäseniä he ovat siinä jäsenvaltiossa, josta he ovat peräisin.

Vastaanottava jäsenvaltio voi vaatia, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun nimen mainitsemisen lisäksi mai-

nitaan ryhmän oikeudellinen muoto siinä jäsenvaltiossa, josta se on peräisin ja/tai niiden ryhmän jäsenten nimet, jotka harjoittavat ammattiaan vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

13 artikla

Vastaanottavan ja sen jäsenvaltion, josta asianajaja on peräisin, toimivaltaisten viranomaisten välinen yhteistyö ja luottamuksellisuus

Tämän direktiivin soveltamisen helpottamiseksi ja tarvittaessa sen estämiseksi, että sen säännökset syrjäytetään vain vastaanottavassa jäsenvaltiossa sovellettavien sääntöjen noudattamisen välttämiseksi, vastaanottavan jäsenvaltion ja sen jäsenvaltion, josta asianajaja on peräisin, toimivaltaiset viranomaiset ovat läheisessä yhteistyössä ja antavat molemminpuolista apua.

Ne varmistavat vaihtamiensa tietojen säilymisen luottamuksellisina.

14 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten nimeäminen

Jäsenvaltioiden on viimeistään ...(*) nimettävä ne toimivaltaiset viranomaiset, joilla on valtuudet ottaa vastaan hakemuksia ja tehdä tässä direktiivissä tarkoitettuja päätöksiä. Niiden on ilmoitettava nimeämisestä muille jäsenvaltioille ja komissiolle.

15 artikla

Komission kertomus

Viimeistään kymmenen vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen direktiivin soveltamisesta.

Kuultuaan kaikkia tarvittavia osapuolia komissio esittää tässä yhteydessä päätelmänsä ja voimassa olevaan järjestelmään tehtävät mahdolliset muutokset.

16 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään ...(*). Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen

(*) 24 kuukautta tämän direktiivin voimaantulosta.

viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viitaukset tehdään.

18 artikla

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset komissiolle.

Direktiivin osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty ...

17 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

NEUVOSTON PERUSTELUT

I. JOHDANTO

Komissio antoi 30 päivänä maaliskuuta 1995 direktiiviehdotuksen, joka perustuu EY:n perustamissopimuksen 49 artiklaan sekä 57 artiklan 1 kohtaan ja 2 kohdan ensimmäiseen ja kolmanteen virkkeeseen.

Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 5 päivänä heinäkuuta 1995.

Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa 19 päivänä kesäkuuta 1996.

Tämän lausunnon perusteella komissio antoi muutetun ehdotuksen 25 päivänä syyskuuta 1996 päivätyssä kirjeessään.

Neuvosto vahvisti 24 päivänä heinäkuuta 1997 yhteisen kantansa perustamissopimuksen 189 b artiklan mukaisesti.

II. YHTEINEN KANTA

Ensimmäisessä käsittelyssä antamassaan lausunnossa Euroopan parlamentti ehdotti tarkistuksia, jotka koskivat pääasiassa alkuperäistä ammattinimikettä käyttäen tapahtuvan sijoittautumisen pysyvyyttä sekä kelpoisuuskokeen korvaamista ammatillisen pätevyyden varmentamismenettelyllä.

Muutetussa ehdotuksessaan komissio on hyväksynyt Euroopan parlamentin pääasialliset tarkistukset ja ottanut huomioon useimmat muut tarkistukset lukuun ottamatta joitakin merkitykseltään vähäisiä asioita.

III. TAVOITE

Direktiivin tavoitteena on taata jäsenvaltioiden asianajajille pääsy ammattiinsa ja oikeus harjoittaa sitä muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa heillä on jo oikeus harjoittaa kyseistä ammattia.

Vaikka asianajajien tarjoamia palveluja koskee erityinen direktiivi (77/249/ETY), heidän vastaanottamistaan sijoittautumista varten koskee korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä annettu direktiivi (89/48/ETY). Näin ollen erityinen lähestymistapa kyseisten ammatinharjoittajien sijoittautumiseen alkuperäistä ammattinimikettä käyttäen on toivottava, jotta parannettaisiin heidän liikkumisvapauttaan.

Tämän vuoksi neuvosto on hyväksynyt komission ehdottaman tekstin lähes kokonaisuudessaan, selventänyt joitakin sen kohtia ja yksinkertaistanut eräitä muita kohtia saavuttaakseen edellä mainitun tavoitteen ja pyrkien samanaikaisesti takaamaan asianajajien tarjoamien palvelujen laadun.

IV. YHTEISEN KANNAN ERITTELY

1. Johdanto-osan kappaleet

Neuvosto on noudattanut komission muutettua ehdotusta, jossa otetaan huomioon Euroopan parlamentin ehdottamat tarkistukset johdanto-osan kolmannen, neljännen ja viidennen kappaleen osalta ja käytetään parlamentin ehdottamia tarkempia termejä, jotka vastaavat paremmin direktiivin sisällön tämänhetkistä laajuutta 10 artiklaan tehtyjen muutosten jälkeen.

Koska Italiassa äskettäin tehdyt lainsäädännön muutokset poistavat 'procuratore'-ammattinimikkeen, viittaus tähän ammattinimikkeeseen on poistettu johdanto-osan yhdennestoista kappaleesta. Sen sijaan neuvosto on katsonut aiheelliseksi lisätä

viittauksen 5 artiklan 3 kohdan uuteen toiseen alakohtaan, jonka mukaisesti jäsenvaltiot voivat varata erikoistuneille asianajajille pääsyn ylimpiin tuomioistuimiin.

Sen sijaan neuvosto ei ole katsonut aiheelliseksi noudattaa Euroopan parlamentin ja komission näkemystä johdanto-osan kolmannentoista kappaleen osalta ja on pitänyt parempana alkuperäisen ehdotuksen tarkempaa sanamuotoa, samoin kuin ammatin harjoittamista palkansaajana koskevassa 8 artiklassa.

Johdanto-osan neljäntentoista kappaleeseen on tehty joitakin Euroopan parlamentin ehdotusten mukaisia lisäyksiä, jotka toistuvat 10 artiklassa, jotta maahan muuttavalle asianajajalle, jolla on alle kolmen vuoden kokemus vastaanottavan jäsenvaltion oikeuden parissa, voitaisiin myöntää kyseisen valtion ammattinimike sen jälkeen, kun kyseisen valtion oikeuden tuntemus on varmistettu haastattelussa, jonka toimivaltainen viranomainen voi vaatia.

Neuvosto on niin ikään samaa mieltä Euroopan parlamentin ja komission kanssa alkuperäisen ehdotuksen johdanto-osan tarpeettomana pidetyn viidennentoista kappaleen poistamisesta.

Johdanto-osan viidennessätoista kappaleessa neuvosto on katsonut aiheelliseksi tarkentaa, että ammattia voi harjoittaa yhteisesti yhteenliittymänä.

2. 'Asianajajan' ammattinimikkeet (1 artiklan 2 kohta)

Neuvosto on ottanut huomioon uusia jäsenvaltioita koskevat Euroopan parlamentin antamat tiedot sekä Espanjassa käytetyt ammattinimikkeet muilla virallisilla kielillä kuin espanjaksi. Sen sijaan ammattinimikettä 'procureur' ei ole otettu huomioon Alankomaiden osalta, koska tämän harjoittama ammatti ei ole sama kuin asianajajan, kuten komissio on korostanut.

Johdanto-osan yhdennessätoista kappaleen osalta ilmoitetuista syistä Italian 'procuratore' on poistettu. Neuvosto ei myöskään ole katsonut aiheelliseksi ottaa huomioon Euroopan parlamentin 3 kohtaan tekemää tarkistusta, joka koskee julkisessa virassa toimivien asianajajien jättämistä direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle.

3. Määritelmät (1 artiklan 2 kohta)

Neuvosto on katsonut aiheelliseksi noudattaa Euroopan parlamentin antamia ohjeita, jotka komissio on hyväksynyt muutetussa ehdotuksessaan, ja on lisännyt artiklaan uuden f alakohdan, jossa määritellään 'asianmukainen ammattinimike', 'asianmukainen ammatti' ja 'toimivaltainen viranomainen'. Viimeksi mainitun osalta adjektiivin 'asianomainen' säilyttäminen ei vaikuttanut tarpeelliselta.

4. Ammatin harjoittaminen alkuperäistä ammattinimikettä käyttäen (2, 4 ja 5 artikla)

Neuvosto on noudattanut Euroopan parlamentin esittämää ja komission muutetussa ehdotuksessa huomioon otettua, entistä kunnianhimoisempaa lähestymistapaa ja poistanut ammatin harjoittamista alkuperäistä ammattinimikettä käyttäen koskevan aikarajan. Näin ollen se on ottanut kokonaisuudessaan huomioon Euroopan parlamentin 2 artiklan osalta ehdottaman tarkistuksen.

Niiden alojen osalta, jotka voidaan varata vastaanottavan maan asianajajille, neuvosto on ottanut huomioon Euroopan parlamentin tarkistuksen 2 kohtaan komission muutetun ehdotuksen mukaisesti, jotta selvennettäisiin tietyt rajoituksia (notariaattitoimet), joita voidaan pitää voimassa maahan muuttavien asianajajien osalta.

Asiakkaan edustamiseksi tai puolustamiseksi oikeudessa neuvosto on myös esittänyt yleisen vaatimuksen kansallisten menettelytapasääntöjen noudattamisesta (5 artiklan

1 kohdan loppu) ottaen samalla huomioon mahdollisuuden velvoittaa asianajaja toimimaan yhdessä paikallisen asianajajan kanssa (5 artiklan 3 kohta).

Säilyttääkseen joissakin jäsenvaltioissa voimassa olevat ylimpiin tuomioistuimiin pääsyä koskevat järjestelmät neuvosto lisäsi 5 artiklan 3 kohtaan alakohdan, jonka mukaan jäsenvaltiot voivat vahvistaa asiassa erityissääntöjä oikeuden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi.

5. *Todistus luetteloon merkitsemistä varten*

Neuvosto ei ole katsonut aiheelliseksi hyväksyä Euroopan parlamentin tarkistusta, joka koskee hyvän maineen todistamista, ottaen huomioon tekstissä jo säädetty takuut.

6. *Ammatilliset ja ammattietiikan säännöt* (6 artikla)

Neuvosto on noudattanut komission muutettua ehdotusta ja ottanut huomioon Euroopan parlamentin 1 kohtaan tekemän tarkistuksen niiden sääntöjen täsmentämiseksi, joita maahan muuttavan asianajajan on noudatettava.

Neuvosto ei ole ottanut huomioon Euroopan parlamentin ehdottamaa sosiaaliturvaa koskevaa tarkistusta samoista syistä kuin komissio, toisin sanoen siksi, että velvoite vapauttaa asianajaja sosiaaliturvajärjestelmään liittymisestä on neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 vastainen.

7. *Kurinpitomenettely* (7 artikla)

Neuvosto on katsonut aiheelliseksi lisätä 2 kohtaan alakohdan sen varmistamiseksi, että tieto maahan muuttavaa asianajajaa koskevan kurinpitomenettelyn aloittamisesta kulkee molempiin suuntiin vastaanottavan jäsenvaltion ja sen jäsenvaltion, josta asianajaja on peräisin, toimivaltaisten viranomaisten välillä.

8. *Ammatin harjoittaminen palkansaajana* (8 artikla)

Neuvosto on katsonut aiheelliseksi noudattaa komission alkuperäistä ehdotusta, jonka mukaan ammatin harjoittamisessa palkansaajana maahan muuttavaa asianajajaa koskevat samanlaiset järjestelyt kuin paikallista asianajajaa ja joka näin ollen noudattaa paremmin vastaanottavan jäsenvaltion asiaa koskevia sääntöjä.

9. *Yhdenvertaisuus vastaanottavan jäsenvaltion asianajajan kanssa* (10 artikla)

Neuvosto on noudattanut parlamentin tarkistusta 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa. Se on kuitenkin siirtänyt 2 kohdan viimeisen virkkeen: 'Tosiasiallisella ja säännöllisellä toiminnalla tarkoitetaan...' tämän ensimmäisen alakohdan loppuun.

Neuvosto on seurannut Euroopan parlamentin suuntaviivoja ja tuonut selvästi esille toimivaltaisen viranomaisen mahdollisuuden tarkistaa harjoitetun toiminnan säännöllisyys ja tosiasiallisuus sekä mahdollisuuden olla myöntämättä erivapautta, jos todisteita toiminnasta ei esitetä. Tässä tapauksessa neuvosto on katsonut aiheelliseksi säätää, että kielteinen päätös on perusteltava ja että siihen on voitava hakea muutosta.

Neuvosto on 3 kohdassa noudattanut komission muutettua ehdotusta, jossa otetaan huomioon Euroopan parlamentin suuntaviivat, ja maininnut selkeästi, että kyseessä on maahan muuttava asianajaja, jolla on alle kolmen vuoden kokemus toiminnasta vastaanottavan jäsenvaltion oikeuden parissa. Neuvosto on katsonut aiheelliseksi tarkentaa b alakohdassa, että haastattelun tarkoituksena on toiminnan arviointi tai arviointi, joka koskee kykyä jatkaa toimintaa. Lisäksi neuvosto on edellyttänyt kuten 1 kohdassa, että kielteinen päätös on perusteltava ja että siihen on voitava hakea muutosta.

Noudattaakseen Euroopan parlamentin ehdottamaa tarkistusta, joka on otettu huomioon komission muutetussa ehdotuksessa, neuvosto on lisännyt 4 kohdan, jonka

nojalla toimivaltainen viranomainen voi hylätä maahan muuttavan asianajajan pyynnön yleistä etua koskevista syistä niin ikään perustellulla päätöksellä, johon voidaan hakea muutosta.

10. *Ammatin harjoittaminen ryhmässä* (11 artiklan 5 kohta)

Siltä osin kuin on kyse asianajajan ammatin harjoittamisesta ryhmässä, neuvosto on noudattanut komission muutettua ehdotusta ammatin harjoittamisesta ryhmässä, jossa on 'myös muita kuin asianajajia'. Se on kuitenkin muokannut tekstiä jonkin verran, jotta tulisi selvemmin esille, mitä ryhmiä tässä kohdassa tarkoitetaan.

Neuvosto on myös ottanut mukaan parlamentin ehdottaman toisen alakohdan kokonaisuudessaan.

11. *Direktiivin soveltamisen valvonta* (15 artikla)

Neuvosto on katsonut aiheelliseksi lisätä uuden artiklan, jossa edellytetään, että komissio laatii tietyn ajan kuluttua direktiivin soveltamisesta kertomuksen, jossa ehdotetaan mahdollisia muutoksia.

V. YHTEENVETO

Yhteisen kannan tekstissä otetaan huomioon useimmat Euroopan parlamentin tarkistukset ja seurataan hyvin tiiviisti komission muutetun ehdotuksen tekstiä kunnioittaen täysin Euroopan parlamentin esittämää henkeä ja tavoitteita.

Neuvoston pääasiallisena tavoitteena on ollut tuoda selvemmin esille asioita, jotka voitiin lukea jo Euroopan parlamentin tarkistukset sisältävästä muutetusta ehdotuksesta, jotta maahan muuttaviin asianajajiin suhtauduttaisiin entistä avoimemmin ja suojattaisiin samalla kolmansien osapuolten ja kuluttajien edut.
